

במדינה

(המשך מעמוד 49)

אחת העילות המוכרות בריזוג במוזנות ב- מרילנד היא העילה של "נטישה קונסטרוקטיבית" פירושה כי בניהווג האחד, הנאלץ לעזוב את מקום-המגורים המשותף עקב אלימות של בניהווג השני - רואים אותו כמי שניטש על-ידי הצד שהשתמש באל-ביתו.

סכין בניידת. לעילה זו טוען הבעל במישפט זה. לדבריו תקפה אותו אשתו באלימות פעמים רבות. הוא אמנם התלונן על-כך במשטרה, נפתחו תיקים נגד ה- אשה, והיא אף הורשעה ונדונה למאסר פעם בשל תקיפה כזאת.

בפסקי-דין קבע בית-הדין המישפט כי הוא מאמין לבעל, שעוב את ביתו על יסוד אזהרת המשטרה שאם יוסיף לגור עם אשתו היא עלולה לרצוחו.

ואמנם, באחת הפעמים כאשר בנייהווג הובלו בניידת לתחנת-המשטרה, כדי לברר תלונה של הבעל על תקיפה, שלפה האשה סכין-מיטבח גדולה, שאותה לקחה במיוחד מהבית, וניספה בה באיום לעיני השוטרים. על סמך עובדות אלה טען הבעל כי הוא זכאי לפסקי-דין שישן בעילת, "נטישה קונסטרוקטיבית", ומכיוון שאשתו היא אשה עשירה וקיבלה רכוש רב מבעלה הראשון, ואילו הוא, "עולה חדש" בישראל, שאינו יודע את השפה והתקל בקשיי פרנסה - הריהי חייבת במוזנותו.

אלוהים ותיגרות ילדים. האשה הגירשה גם היא תביעה לבית-הדין המישפט להתרת קשריהנישואין. אולם עילותיה היו אר- מגורים משותפים במשך תקופה שלמעלה משלוש שנים ו/או הסכמה הדדית.

בני הזוג המזווג הגיעו לישראל בשנת 1972. הם נישאו ב-1968 בארצות-הברית. באותה שנה אף התגרשה האשה מבעלה הקודם, שממנו היו לה ארבעה ילדים, והיא ילדה בת לבעלה החדש. בת נוספת, מוג- גולואדינית, נולדה לבניהווג שנה לאחר מכן.

עם לידת הבת המפגרת החל תהליך הידרדרות בחייהנישואין. ב-1972 החליטו השניים לעלות לישראל, אם כדי לנסות ולשקם את נישואיהם, אם מתוך "השקפה ציונית ואמונה שלמה באלוקי ישראל וב- נביאיו", כפי שהצהירה האשה בבית-המישפט.

חודשים ספורים בארץ הספיקו כדי לה- ביא את נישואיהם למשבר סופי. תיגרות ילדים והתערבות המשטרה הפכו לעניין יומיומי, ואז עזב הבעל את הבית. **להתיר את הקשר.** בית-הדין המישפט קבע בפסקי-דין: "אין לי ספק כי הם אינם יכולים לחיות בצוותא. כבעל ואשה, ואין לי ספק כי יש להיעתר לבקשת המשותפת להתרת קשר הנישואין ביניהם..."

נותר לבית-הדין המישפט להחליט באיזו עילה יפסוק הגירושין. האם נטישה האשה את בעלה נטישה קונסטרוקטיבית? או שמא העילה המתאימה היא הסכמת הצדדים? או אולי המגורים-בנפרד משך התקופה הי- נקובה בחוק?

"מכלול היחסים בין בני הזוג מורכב הוא במיוחד, כפי שמורכבות גם אישיותיהם, ורוצה אני להימנע מהטלת אשם בצד זה או אחר, מאחר שהסיבות האמיתיות לחוסר- ההתאמה בין בנייהווג לא באו לידי גילוי לפני, ומעשים שעשו והדברים שהטיחו אחד כלפי השני אינם אלא סימפטומים המראים את אי-ההתאמה, ולא הם שיצרו אותה, או את הקרע הסופי."

בית-הדין המישפט לא קיבל את עילת "הנטי- שהה קונסטרוקטיבית", שלה טען הבעל. הוא קבע כי עילת-הגירושין היא הסכמת הצדדים. על כן נדחתה תביעתו של הבעל למוזנות מאשתו. בנוסיבות העניין יש מקום להתחשב אך ורק בשיקולים כלכליים, ואין כזו מקום ל"עונש" על הריסת חייהנישואין- אינו. והנסיבות הכלכליות, במיקרה זה, אינן מצדיקות המימוזנות לבעל. אך בית-הדין המישפט חייב את האב בתשלום מוזנות לשת- בנותיו הקטנות, בסך 3,000 ל"י לחודש. **שהבנות תדענה.** הבעל עירער על פסקי-הדין לפני בית-הדין המישפט העליון. אמר גם, על דחיית בקשתו למוזנות אין הוא מערער, וכנראה התיאש ממנה. אולם הוא מבקש לקבוע כי עילת הגירושין היא בכל זאת "נטישה קונסטרוקטיבית". למען יידעו הבנות הקטנות, כאשר תוכלנה לקרוא, כי לא הוא שהשלים את חייהנישואין. גם על גובה דמי-המוזנות, שבו חייב אותו בית- הדין המישפט, הוא מערער, בטענה שאין ידו משגת לשלמם.

אונס הפרוצה הכבולה

(המשך מעמוד 53)

על רקע זה היו לנו חיכוכים רבים. באחת הפעמים הוא התרגו ונסע לדודתי, להשיח כפניה את ליבו.

נאצי

בבית

ב שבת, כשהגיעה הדודה לביקור השבועי, חשתי שאין התנהגותה כתי- מולי-שילשום. בגמר הארוחה, כשאני יצא, היא פנתה אלי ואמרה: "אתה, עם בית- הספר שלך, מוריד את אבירי ביגון שאר- לה. אתה כמו נאצי. אנחנו מגדלים בבית נאצי קטן!" ידעתי את אשר עוללו הנאצים לעם היהודי בכלל, ולמישפחתי בפרט, והודעתי למשע-ההשוואה.

"א, יש לך בראח נאצי!" התפרצתי כלפיה, וברחתי לרחוב. שוטטתי ברחוב עד שעות הערב וחזרתי הביתה. התברר לי שאבא לא ידע דבר על מה שהתרחש, והוא אמר לי: "שמוליק, על השולחן יש כסף שהדודה השאירה בשבילך". ניגשתי וראיתי את שלוש הל- רות המסורתיות.

באותו רגע רתחתי מעכס. אחר-כך באו הספקות והחלו לכרסם בי - אולי לא התכוונה, אולי ראתה ששגתה? באותו מעמד גמלה בליבי ההחלטה. אני נוסע אל הדודה ומברר את העניין. אם תתנצל - אקבל את ההתנצלות. אם היא תעמוד על דבריה, אטיח את הכסף בפניה ואבהיר לה שאין לי צורך בכספה, אם כך היא חושבת עלי.

בדרכי לתחנת האוטובוס הצטרף אלי חברי הטוב ביותר. אמרתי לו שכל עניין הביורור יארך כמה דקות ואחרי כן נלך לסרט.

(בהמשך) החליטו השניים להעניש את הדודה על התנהגותה, להיכנס לדירתה ולגנוב את הכסף מארנקה.)

היא היתה לברה בדירה, ואנחנו ניי- גשנו מהחצר האחורית ופירקנו את הגדר שהקיפה את מירפסת המיטבח. ניסינו לפי- תוח את דלת המיטבח, אך היא היתה נעו- לה. יצאנו והצצנו לדירה. היא ישנה על הספה, ובידיה החזיקה ספר.

בדלת המירפסת היו ריבועי-זכוכית קט- נים, ואנו החלטנו לשבור את אחד הריי- בעים כדי להגיע אל המפתח, שהיה תקוע במנעול מעברה השני של הדלת. ניפצנו את מרובע-הזכוכית, ואז שמענו רעש מי- תוך הדירה. הבינונו שהיא התעוררה, ומי- הרנו לברוח מהמקום.

באותו רגע נגנזה תוכנית הפריצה והעו- נש ואנו הסתתרנו בפינת הרחוב, לראות אם היא תזמין מישטרה. חיכינו קשלוש שעות עד צות, ואז החלטנו להתקרב ל- דירה ולהציץ פנימה דרך החלון. לראות אם הכל כשורה לחזור הביתה.

כשהתקרבו לתריס והצצנו פנימה דרך החלון פתחה הדלת. הדודה עמדה בפתח, לבושה בחלוק, ואמרה לנו להיכנס פנימה. נכנסנו. היא שאלה אותנו: "מה אתם מציצים מהחלון בשעה כזאת? מה מעי- שיכם פה?"

ענינו מייד שהיינו בהצגה שגויה בקול- נוע, כספנו אול, וכשהלכנו ברגל לרמת- גן ברכנו דרך ביתה, ראינו אור דולק והצצנו לראות אם היא ישנה או לא.

ניסינו להסביר לה שבעצם באנו לבקש כסף לנטיעה, אך היא אמרה שהיא חושדת שניסינו לפרוץ לדירתה. מדבריה הבי- ננון שבדעתה ללכת למחרת להתלונן ב- מישטרה, ואם יתברר שאנחנו עשינו זאת, היא תדאג שניעושי.

(ברוך לתחנת מוניות-השרות לרמת-גן, נערו דיון בין קריב לחברו. בסופו של הדיון הם סבו על עיקבותיהם ושבו אל בית הדודה.)

צילצלנו בדלת. היא פתחה ושאלה אר- תנו מדוע חזרנו. אמרנו לה שהכסף לא מספיק לנטיעה במונית, וחסרות לנו עוד שתי לירות.

(כשהסתובבה ונטלה את ארנקה, קפץ עליה אחד משני החברים ותנן אותה למוות. לאחר-מכן הושכבה הגוויה במיטה וכוסתה בשמיכה, כשספר פתוח מונח מול פניה. שני הנערים ניגשו לארנקה, ורק נו את תוכנו והסתלקו מהדירה.)

טרקנו את הדלת והעפנו מבט מבחוץ. אור חיזור בקע מהחלון, אורה של מנורת הלילה שעמדה על השרפרף ליד מיטת הדודה. חברי עזר מונית, ונסענו הביתה לפנייכן סיכמנו שאם ישאלו אותנו איפה היינו, נאמר שהיינו בסרט. הכסף אול לנו וחזרנו ברגל.

טקס בחירת

נסיכת ים סוף

ייערך ביום שישי 11.8.78, בשעה 9.00 בערב

באילת

על שפת הבריכה המחודשת של מלון

מלכת שבא

יפהיות * הגרלות * תצוגות אופנה

Gali-ibai®

קנקבי וסודלי

בגדיים וחוף

מיטב דגמי אופנת

אופנת בגדי גברים

בתוכנית האמנותית:

- * מיני פאר
- * טוביה צפיר
- * האחים והאחיות
- * ג'ימי לויד
- * שלישיית ימים טובים

הגרלות לקהל

תכשירי איפור

תכשירי שיער

הזרכת הבנות: לאה פלטשר • טיפול בשיער: אמן התיסרוקות ג'ימי ■ הכנת הכתרים רחל גרא

מכירת כרטיסים מוקדמת: עוזי בית-הלחמי, בקבלה של מלון "מלכת שבא", בכל בתי-המלון בעיר (בקבלה) ובערב הנשף בקופת בריכת מלון "מלכת שבא". הנחות לוועדי עובדים.

המועמדות מגיעות לאילת באוטובוסים הממוזגים של חברת

